

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 25 вересня 1986 року

№ 115 (3778).

Ціна 2 коп.

Час говорити відверто

Наприкінці серпня «Молодий комуніст» звернувся до читачів: давайте відверто поговоримо про перебудову у комсомолі. На адресу редакції надійшло чимало пропозицій. Частину їх опубліковано. Всі пропозиції, поради, зауваження, досвід будуть розглянуті на пленумі обкому комсомолу, який відбудеться завтра.

Сьогодні в розмові про перебудову беруть участь молоді працівники прилавка міста Світловодська.

Валентина НЕЧИТ, секретар комітету комсомолу Світловодського міського управління торгівлі: Думаю, що в сьогоднішній розмові ми говоритимемо не тільки про перебудову у своїй безпосередній роботі, а й у нашому громадському житті. Софія ЛЕВАДА, комсорг магазину № 41 «3001 дрібниці»: Перебудувати треба насамперед свою свідомість. А це означає: треба думати тверезо, критично оцінювати все старе, регресивне і сміливо говорити про це на всіх рівнях. Не боятися, що ти висловлюєш може й хибну думку: товариші поправлять.

Як «Дитячий світ», господарчі, «Одяг», «Взуття», практично не працюють, бо люди або вже дома, або в кінотеатрі чи в іншому закладі відпочивають.

С. ЛЕВАДА: Ще дуже важливий момент у нашій роботі: низький рівень механізації праці. Якщо ще в міських магазинах можна миритися, хоча й у нас проблем вистає, то в сільських жінкам-продавцям треба мати добре здоров'я, щоб волочити бочки з осядцями та лотки з хлібом... Але зрушення в цьому напрямку, думаю, мені, не скоро ще будуть.

В. НЕЧИТ: Відчиняють

тому, хто стукне. Якщо будемо сторонитися спостерігачами, то справа дальше сів не посується. Треба турбувати людей, від яких залежить вирішення проблеми.

Марина ІСАЄВА, член штабу «Комсомольського прожектора» магазину «Дитячий світ»: За виконання доручень треба й серйозніше питати. Заслуховувати звіти комсомольців на зборах частіше і про конкретну роботу.

С. ЛЕВАДА: Я також член штабу «КП» і хочу сказати, що «прожектористи» комсомольці — беззубі. Ми боїмося чи не писати про гострі проблеми, говорити про людей правду.

М. ІСАЄВА: Із трьох членів штабу, обраних торік на звітно-виборчих зборах. Наталія Терещенко на виборчий період не залишає у штабі. З дорученням не справляється. А в силу слова я по-справжньому повірила, коли одного разу виявили терміновий випуск «КП», де згадали поіменно тих продавців, які не взяли участі в одному заході, що проводився в позаробочий час.

С. ЛЕВАДА: «Комсомольський прожектор» — критична трибуна комсомолів, а в що ми часто її перетворюємо? Вітаємо під аплодом «КП» з днем народження, з професійним святом, одруженням і т. д. Це потрібно робити, але ж мо-

ва йде про «Комсомольський прожектор»!

М. ІСАЄВА: Деякі комсомольці пасивні, безвідповідально ставляться до своїх доручень...

С. ЛЕВАДА: Пригадую такий випадок у нашому магазині. Загубила одна комсомолка квиток. Папісала заяву: видайте новий. На комсомольських зборах запитують її: де загубила, як загубила? «Не пам'ятаю», — байдуже відказує. Катерина Яківа Павленко, наша завідувача відділом, пригадується, спеціально тоді прийшла на ці збори. Слухала і не могла стримати емоцій: як можна отак байдуже говорити про найсвятіший документ! Справді, 20—30 років тому комсомольський квиток був святою. Зараз не для всіх.

В. НЕЧИТ: В комсомолі треба приймати хлопців і дівчат, які дорожитимуть званням, які не осоромлять організацію своєю поведінкою до неї, а папками.

С. ЛЕВАДА: В комсомолі потрібні люди беручі, ділові, ініціативні.

В. НЕЧИТ: До речі, про ініціативу. Нашу пропозицію щодо створення клубу «Молодого хазяйки» в міській комсомолу підтримали. Засідання плануються проводитись у міському будинку культури імені В. І. Леніна. Якщо перші зустрічі пройшли успішно, то міськом бере на себе зобов'язання вийти з організацією цих корисних вечорівок за межі нашого управління торгівлі.

Розмову записав
В. БОНДАР.

ВІТАЄМО, ПЕРЕМОЖЦІ!

Республіканська рада професійних спілок, Комітет народного контролю УРСР, ЦК ЛКСМ України, редакція газети «Правда України», Державний комітет УРСР по телебаченню і радіомовленню підбили підсумки республіканського громадського огляду знімів художби в період 1985/86 років. За успішне проведення знімів художби і досягнення найкращих показників у збільшенні виробництва і заготівель продукції тваринництва, піданні продуктивності худоби і її збереженні в зимовий період 1985/86 років нагородили (по Кіровоградській області):

а) Дипломами Української республіканської ради професійних спілок, Комітету народного контролю УРСР, ЦК ЛКСМ України, редакції газети «Правда України», Державного комітету СРСР по телебаченню і радіомовленню та кольоровими телевізорами:

— свиноферму колгоспу імені Тельмана Голованівського району;
— бригаду № 1 по виробництву молока рад-

госпу «П'ятихатський Петрівського району.

б) дипломами і пам'ятними подарунками:

— САМОШКІНУ Віру Адамівну — доярку колгоспу імені Шевченка Кіровоградського району, профгупорга;

— ШАПОВАЛА Петра Трохимовича — чабана колгоспу імені Мічуріна Голованівського району, члена оглядової комісії колгоспу.

Список молодих тваринників, нагороджених за підсумками зимівлі худоби Почесними грамотами ЦК ЛКСМ України та пільговими туристичними путівками:

1. Ніна ХИЖНЯК — доярка колгоспу «Прогрес» Новомиргородського району.

2. Валентина БИСТРОВА — доярка колгоспу імені Горького Долинського району.

3. Анатолій НЕРУШ — оператор-пашник колгоспу «Родина» Маловисівського району.

4. Любомир ПІЧКУР — доярка колгоспу «Аврора» Вільшанського району.

5. Віра ПРИЛУЦЬКА — доярка радгоспу «Маріам-пільський» Петрівського району.

6. Маргарита МИГОВИЧ — доярка колгоспу «Родина» Кіровоградського району.

7. Раїса ХВАСТА — доярка колгоспу імені Шевченка Новгородківського району.

8. Василь ГУГНЯК — технік штучного осеменіння Шаровського бурякоградгоспу Олександрійського району.

АНОНС

ПЕРЕДЗІДАВСЬКА ЕСТАФЕТА

Сьогодні, коли в усіх сферах життя країни йде велика перебудова, коли народ, нахвилюваний рішеннями XXVII з'їзду КПРС, повів рішучу боротьбу з усім, що заважає дальшому розвитку соціалістичного суспільства, його поступові, не лишається осторонь цієї справи і комсомол.

Якими шляхами йде комсомольська перебудова в спілчанських організаціях області? З якими успіхами у праці, навчанні, суспільній діяльності зустрічають комсомольці і молодь XX з'їзд ВЛКСМ і XXV з'їзд ЛКСМ України? Який конкретний внесок до цієї справи може зробити кожен спілчанин, зокрема, кожен трудовий колектив? На вирішення яких проблем слід в першу чергу спрямувати свої зусилля комсомольцям і молоді, щоб працювати краще, ефективніше, економічніше витрачаючи матеріали та

ресурси, щоб успішно втілювати в життя завдання соціально-економічного прискорення? Які насущні завдання нам ще належить вирішити?

Про все це ми поведемо мову у матеріалах під рубрикою «Передзідавська естафета», присвяченую наступному XX з'їздові ВЛКСМ. Тут будуть представлені всі районні та міські комсомольські організації області. Кожен зможе внести і свою пропозицію, висловити свою думку з приводу тієї чи іншої проблеми.

Сьогодні ми розпочинаємо естафету. На повр'язі комсомольські організації Кіровоградського та Бобринецького районів, які змагаються між собою. Йдеться про завдання й проблеми, пов'язані із закріпленням молоді на селі.

{Матеріали естафетної повірми читайте на 2-й стор.}

Цифри і факти

★ В соціалістичному змаганні спілчан обох районів тон задають комсомольсько-молодіжні колективи Бобринецького району. Їх налічується 45, в тому числі у сільському господарстві — 9 КМК

транторних бригад, 5 — у тваринництві, 17 КМК автогаражів; у Кіровоградському районі з 12 КМК у сільському господарстві працює 8, у тому числі в тваринництві — 3.

★ 7323 центнери зерна

на 256 гектарах поля зібрав під час цьогорічних жнив комсомольсько-молодіжний екіпаж Олександра Бумакова з колгоспу імені ХХІ з'їзду КПРС Бобринецького району, який став переможцем соціалістичного змагання молодих живихарів району. Сімейний екіпаж Євгена Фоменка з колгоспу імені Шевченка, який зайняв перше місце серед комсомольсько-молодіжних екіпажів Кіровоградського району, зібрав ранні зернові на 265 гектарах, намолотивши 6601 центнер зерна.

★ Нинішнього року в сільськогосподарських ро-

ботах взяли участь члени 30 трудових об'єднань бобринецьких школярів, до яких входило більше тисячі старшокласників. Минулого літа діяло на базі середніх шкіл Бобринецького району 9 таборів праці й відпочинку; на базі восьмирічок — 17 учнівських виробничих бригад. 20 старшокласників Веселівської СШ, приїмром, доглядали влітку 250, а випасали 500 голів великої рогатої худоби у колгоспі імені Чапаєва.

★ На двох комсомольсько-молодіжних суботниках, присвячених 100-літньому ювілею С. М. Кіро-

ва та дню радянської молоді, комсомольці Кіровоградського району заробили й перерахували у Фонд миру більше 3200 карбованців; на збиранні металобрухту зароблено й перераховано 180 карбованців.

★ Двічі протягом року комсомольці — виробничники Бобринецького району проводили суботники по збиранню металобрухту. Зібрано й здано його близько 130 тонн; найбільше — у колгоспах імені Леніна (11 тонн), імені Шевченка (8 тонн), імені Ворошилова (більше 7 тонн).

Старшокласники Веселівської середньої школи Бобринецького району Оля ТИТЕРЕНКО, Наталя КРИВКО, Сергій ХЛІВІЧУК, Ніна КОЗУЛЯ, Микола ТЕРНАВСЬКИЙ та інші, які під час літньої практики піднімали доярок, нині допомагають колгоспу імені Чапаєва збирати картоплю.

Фото В. ГРИБА.

Запрошує бібліотека

«Шанс для Вольтера»

так називалися полемічні

нотатки про здобутти й

проблеми сучасної біб-

ліотечної справи, узагалі

нені на прикладі обласної

наукової бібліотеки імені

Н. К. Крупської, що були

надруковані в «Молодому

комуністі» 25 липня ми-

нулого року. Незабаром

у цій бібліотеці відбуде-

ться «круглий стіл» для

читачів, де кожен зможе

висловити свої думки з

цього приводу. Хто кому

потрібніший — читачі біб-

ліотеки чи навіяні? Як

новинки з'явилися остан-

нім часом в бібліотечній

справі? Чому окремі ви-

дання не дозволяється

брати для користування

додому і як це пов'язано

з їхнім загальним станом?

Які права й можливості

має читач і чого він має

дотримуватися? Поверта-

ючись до розпочатої роз-

мови, розраховуємо на

твою участь, читачу. За-

пропонуємо свою тему для

розмови за «круглим ста-

лом». Що б ти хотів запи-

сати працівників того чи

іншого відділу бібліотеки?

ТВОЯ
ЖИТТЄВА ПОЗИЦІЯТанині
слово
і діло

Зовсім недавно — навесні — поступала Тана Савченко в комсомол. Хтось із членів бюро райкому комсомолу запитав її, тоді десятикласницю, як вона уявляє своє життя після закінчення школи. Дівчина відповіла, що твердо вирішила залишитися в рідному селі, працюватиме на фермі дояркою. Про свою любов до цієї професії Тана говорила і з трибуни пленуму райкому комсомолу, що відбувся в середині серпня. На той час її стаж роботи на колгоспній фермі складав трохи більше місяця.

До роботи на колгоспній молочнотварній фермі Т. Савченко звикала не лише під час шкільної практики, як більшість її однокласників. Вже кілька років вона погрожувала доглядати колгоспних корів своїй мамі Марії Петрівні. Навчаючись в старших класах, вона нарізно й піднімала маму. Через те дівчину добре знають у колективі й поважають за працьовитість. Старші доярки охоче допомагають Тані, підтримують її.

І все ж не можна сказати, що дівчині легко даються перші кроки в дорослому житті. Група, яка їй дісталася, не з кращих, надолі тут невисокі. Та дівчина не думає відступати. Вона питає поради у спеціалістів, задля користі справи взялася вивчати передовий досвід у тваринництві. Особливі надії покладає молода доярка на реконструкцію тваринницького комплексу,

яка здійснюється нині і яка посприяє зростанню культури виробництва. Тобто — на ділі вона залишається вірною своїм словам про любов до професії.

Л. ГАМЗА,
секретар парткому
колгоспу «Побіда»
Кіровоградського району.

МИ —
ЗАЛИШАЄМОСЬ

Небагато ми з моїм помічником і однокласником Вітею Піскуном намопотили цього року зерна на жнивах — усього 4,5 тисячі центнерів. Але головним було не це. Головне — що ми з Віктором у це останнє перед армійською службою літо випробували себе у справжній роботі. І тепер твердо знаємо, що й після служби вернемося у село.

Втім, не одні ми з нашого випускного класу Катрисанівської десятирічки обрали село для проживання. Микола Безверхий, приміром, працює зараз телятником на тваринницькій фермі, Валерій Ткаченко поїхав за направленням колгоспу вчитися на зварника, а Микола Новицький та Олег Рудь — на пасічників. Є й такі, кому колгосп дав направлення в сільгоспвуз, в педагогічний та медичний інститути. Тож, певно, вийдуть з нашого класу і хлібороби, і вчителі, і лікарі, і культпрацівники...

Залишаємось у селі не через те, що шукаємо легшого хліба. Навпаки, знаємо, що будуть і труднощі. Та віримо, що ми потрібні тут, на селі. А те, як змінюватиметься життя на селі, залежить і від нас.

Д. СОСНОВ,
комбайнер колгоспу
імені 40-річчя Жовтня
Бобринецького району.

І звичайна людська увага

Недавно, коли я працював головним зоотехніком у радгоспі імені Куйбишева, ми вирішили організувати на молочнотварній фермі № 1 комсомольсько-молодіжний колектив. А щоб новостворений КМК швидше самоутвердився, доручили дітятам здійснювати експеримент, в ході якого молоді доярки Даниїла Сагайдака та Ганна Бойчук доглядали вдвічі більше, ніж до того, групи корів.

З ряду причин експеримент довелося згорнути. Але він посприяв становленню колективу. І нині цей КМК задає тон в колгоспному соціалістичному змаганні. Тобто — довіря дирекції радгоспу й зооветслужби не минуло безслідно, допомогло комсомолкам повірити в свої сили.

Але чи завжди старші сповна довіряють молодим? На жаль — ні. Можна навести десятки прикладів, коли молоді люди кидали рідні місця через неувагу керівників до їхніх насущних проблем. І особливо це стосується почорнілих десятикласників — тих, хто ще вчора

сидів за шкільною партою, хто, попри всю свою браваду й показну самовпевненість, потребує особливо душевного, батьківського, а б сказав, ставлення до себе, — людини, яка цілком вступає в доросле життя.

Це батьківське ставлення, самі розумієте, не заводиш пасивно, воно повинне виходити од самих керівників. І, звичайно ж, воно можливе лиш там, де справді дбають про людину праці. Потрібно не показна доброта чи якась «сміхотлива» поблажливість, а розумна вимогливість і увага... Звісно, якщо в колгоспі чи радгоспі не дбають про людину, то батьки — найперші наставники хлопця чи дівчини — першими ж і втрутаються своїх дітей і їхню долю. І, з іншого боку, ніякі новобудови й побутові вигоди не втримають молоді на селі, якщо не стане повсюди на практиці таким же ставленням до людей, така увага до них, яка дозволить їм відчувати себе творцями, учасниками справ великих і благородних. Адже хіба не в цьому є така заманлива для молодих романтика великих діл і звершень?

М. ПАЛАДІЙ,
перший секретар Бобринецького райкому
ЛКСМ України.

От і зманює місто

Якщо говорити про закріплення молоді на селі, то треба почати з головного: близькості обласного центру. Без створення у селах нашого району не гірших, ніж в Кіровограді, умов праці і відпочинку годі й думати про ефективне вирішення кадрової проблеми.

Звідси йде, в Кіровоградському районі покладали надії на допомогу шефа — колективів великих підприємств обласного центру, які взяли спільними силами за створення одного з сіл району — Веселівки — на зразок. На жаль, про втілення хорошого задуму в життя сьогодні доводиться говорити з багатьма «але»...

Інший приклад, що стосується залучення молоді до сільськогосподарських професій. Йдеться про досвід Федорівської середньої школи. Тут для старшокласників коштом колгоспу імені Боженка створено виробничу базу, де вони освоюють професію тваринника ще в шкільні роки (про це вже писав і «Молодий комунар»). Невдовзі на фермі, де трудя-

ться школярі, з'явився навіть (і не без допомоги райкому комсомолу) теле-

візюк м'яса виробничим приміщенням і школою: тепер звідси можна побачити, що робиться на фермі... От коли б так само легко могли побачити вигоди од створення отаких зразкових шкільних ферм і керівники всіх господарств району.

На жаль, кількарічний досвід Федорівців поши-

рюється надто повільно. Сьогодні з певністю можна говорити, що він приживається лише в колгоспах імені Карла Маркса та «Україна» — двох з 21.

О. КУРОП'ЯТНИЙ,
секретар — завідувачий відділом учнівської молоді Кіровоградського РК ЛКСМ України.

Комсомольський секретар колгоспу імені 40-річчя Жовтня Бобринецького району Василь АБРАМЕЦЬ (на знімку — справа) — частий гість на фермах і полях, де працює молодь. Ось і цього разу він прийшов на буряковий лан, де трудиться передовий механізатор комсомолець Василь МАТЮХІН.

Фото В. ГРИБА.

У СЕРЕДИНІ серпня в Кіровоградському районі відбулася подія, яка могла б стати пам'ятною для багатьох вчорашніх випускників середніх шкіл, котрі виявили бажання працювати у тваринництві. Проводили — посвячення у тваринники відбулися на пленумі райкому комсомолу. На жаль, прибуло на них всього троє молодих тваринників з восьми. Та й сама процедура проводів не відзначалася, за визнанням першого секретаря Кіровоградського РК ЛКСМ України В. Грабової, особливою урочистістю. Свято, як кажуть, не відбулося...

Аналізуючи десятки зустрічей і розмов із рядовими співчанами, комсомольськими працівниками, господарськими керівниками і Бобринецького, і Кіровоградського районів, доходили висновку, що не надто уважливе ставлення до молоді поки що характерне для життя багатьох колгоспних та радгоспних сіл. Приміром, якщо в колгоспі імені Ватутіна Кіровоградського району співчани можуть вирішувати, кому з молодих слід доручити, скажімо, нову техніку, кому доручити відповідальнішу роботу, то в десятках інших тракторних бригадах про це можуть тільки мріяти. Нерідко спостерігаємо схоже і в тваринництві. Скажімо, прийшла вчорашня школярка на ферму працювати, а тут її ніби й не дуже чекали. Доручили групу корів — і дай як зумієш. А слід би, напакі, одразу навчити молоду людину працювати як слід, щоб потім не мати клопоту. Чи ж завжди райкоми комсомолу тих, кого направляють за комсомольськими путівками працювати на ферми, беруть на облік, підтримують з ними зв'язки, допомагають при потребі? Цього поки що нема.

І все це при тому, що певні зрушення у житті села так відбуваються. Валентина Грабова розповіла мені таку історію: ще на початку свого секретарства у січні нинішнього року довелося їй по-

бувати в бригадному селі Гаївка. Тоді й почула од голови місцевої сільради М. П. Тесленка гіркі слова про те, ніби ніхто не хоче дбати про такі села, як Гаївка, що їх свого часу хтось визнавав перспективними... І ось недавно знов зустрілася з головою. Зовсім інший настрій був у М. П. Тесленка. Серед певних зрушень, що відбулися в селі за останній час, його особливо радує те, що перше за багато років у Гаївці знов ведеться будівництво житла й виробничих об'єктів.

Зовсім інший настрій і в усіх мешканців села: вони тепер бачать, що воно розвиватиметься, а, отже, вже не поспішати муть, як раніше, пошвидше відправляти своїх дітей до міста...

— Мабуть, найбільший відток населення з сіл, — сказав О. М. Баша, голова Бобринецького райкому профспілки працівників сільськогосподарства, — відбувається за рахунок підліткових сіл. Там і дороги гірші, і заклади соціальної побутової підтримки або бездіяльні, і будують дуже мало... Мешканці таких сіл, як правило, почувають себе відірваними від життя, стомилися чекати перемін на краще...

Підтверджують слова Олександра Миколайовича доповіді в обох районах — незважаючи на те, що зміни на краще, як уже говорилося, є. Чи ж доводиться лінуватися, що нинішнього року знову склалася критична ситуація з виконанням конкретних рубіжів обох районних комсомольських організацій? В Бобринецькому районі в тваринництві, зокрема, направлено за комсомольськими путівками 6 чоловік, замість 25, як перед-

бачалося планом, в Кіровоградському — 8 замість 24...

Тим часом хороший досвід профорієнтаційної роботи є в обох районах. В Бобринецькому адреса такого досвіду: село Веселівка, колгосп імені Чапаєва.

Тут у школі обладнано з допомогою колгоспу прекрасні кабінети для навчання операторів машинного доїння, механізаторів. Влітку старшокласники завжди добиваються хороших результатів, піднімаючи доярок на фермі... До речі,

НАШ КОМЕНТАР

СКОРО КАЗКА МОВИТЬСЯ...

цієї осені у селі діти вперше вчаться у новому приміщенні середньої школи.

Справді, у Веселівці профорієнтаційна робота поставлена краще, ніж у цілому ряді інших колгоспних сіл. Але, разом з тим, із цьогогородних випускників школи у тваринництво не прийшов жоден. Між іншим, райком вважає, що прийнявши троє з цьогогородних новобранців тваринницької галузі району живуть у колгоспі Чапаєва... Чи не тому дотримується перший секретар такої думки, що райком мало працював з молоддю, яка вирішила піти у тваринництво? Бо якщо в Кіровоградському посвячення молодих тваринників, хай і не дуже вдале, все ж відбулося, то в Бобринецькому їх і не пробували організувати.

ПРО ДОСВІД роботи колективу Федорівської середньої школи та управління колгоспу імені Боженка в Кіровоградському районі нині добре знають. Писав про це і «Молодий комунар». Практику закріплення за школою невеликого поголів'я колгоспної худоби й приміщення, у якому створено всі умови для продук-

тивної праці, треба поширювати, і ця робота в районі, хай і повільно, та ведеться. Але задумаємось і над таким фактом: із 19 цьогогородних випускників десятирічки лише один М. Сняков пішов працювати на ферму кормоцехом. Чому? Відповідь для цього знайти дуже просто: умови праці в решті фермських приміщень, крім «шкільного», залишаються дуже складними. І, певно, треба усіляко вітати прагнення правління колгоспу імені Боженка і його голови В. І. Кондрагівки «підняти» умови праці в кожному з колгоспних корівників до рівня тих, які створено у «шкільному».

Цього року лише в Кіровоградському районі потреба кадрів у рослинництві, приміром, забезпечена трохи більше як на дві третини. В першу чергу не вистачає рілників, та й на тракторних бригадах — більше 250 механізаторських вакансій.

У тваринництві — теж помітний дефіцит: близько 200 чоловік, в тому числі не вистачає 122 доярки. Якщо у цій обстановці не потурбуватися як слід про кадри, то вирішення завдань перебудови виявиться не під силу багатьом трудовим колективам...

За разуюнок чого можна кардинально змінити становище із закріпленням молоді на селі в Кіровоградському й Бобринецькому районах? На нашу думку, тут не обійтися без діяльної допомоги не лише райкому комсомолу. Але починати треба з аналізу конкретної обстановки в кожному селі, на кожній бригаді. Треба, щоб комсомольці відчували: вони не просто учасники перебудови, вони її авангард, адже через років 10—15 основний тиск і відповідальність за сільськогосподарську галузь лянуть на їхні плечі, стануть справою в першу чергу їхньої свідомості.

П. СЕЛЕЦЬКИЙ,
Бобринецький —
Кіровоградський райони.

Передмова
ДО ПОЛІТЗАНЯТТЯ

Робота — активна і конкретна

ЩЕ ОДИНМ виявом турботи партії про формування марксистсько-ленінського світогляду, класового світогляду і активної життєвої позиції радянської молоді є її постійна увага до політнавчання молоді. Наступний навчальний рік у системі марксистсько-ленінської освіти молоді має значні особливості, визначені в постанові ЦК КПРС «Про організацію політичної і економічної освіти трудящих у 1986—1987 навчальному році». Згідно поставлених завдань, робота має бути спрямована на поглиблене вивчення матеріалів XXVII з'їзду КПРС і перебудову системи політосвіти в дусі рішень з'їзду. Особлива увага — вивченню ленінської теоретичної спадщини, історичного досвіду КПРС.

Партійні й комсомольські організації області здійснили велику роботу по комплектації комсомольських шкіл і семінарів, підготовці пропагандистів, зміцненню матеріальної бази навчання. У більш як тисячі шкіл суспільно-політичних знань і 45 теоретичних семінарах, а також в системі партійного навчання й економічної освіти вивчатимуть курс «Прискорення соціально-економічного розвитку країни — стратегічна лінія КПРС» майже 40 тисяч комсомольців і молоді. Планується організувати цю справу диференційовано, з врахуванням характеру трудової й громадської діяльності молодих людей, рівня їхньої підготовки. Більшість пропагандистів, які працюватимуть з молоддю, мають вищу освіту.

Два роки — на такий строк розраховано навчальні плани і програми. Третина часу відводиться лекціям, дві третини — практичним та семінарським заняттям, обговоренню завдань та рефератів, діловим іграм. Слухачі розроблятимуть конкретні пропозиції по вдосконаленню організації праці й виробництва, зміцненню дисципліни, поліпшенню виховної роботи тощо.

Почнеться новий навчальний рік із заняття «XII п'ятирічка — п'ятирічка корінного перелому в соціально-економічному розвитку країни». Учасниками його стануть партійні, радянські, профспілкові, комсомольські й господарські працівники; делегати XXVII з'їзду КПРС, ветерани війни і праці, які мають допомогти

молоді усвідомити виключну важливість і невідкладність завдань, поставлених партією.

Семінари керівників занять мають проходити з врахуванням галузевої специфіки роботи слухачів на базових підприємствах і навчальних закладах. Комітети комсомолу повинні подбати про забезпечення пропагандистів необхідними методичними, довідковими й статистичними матеріалами. В ході навчання слід ширше практикувати проведення політклубів «Учитися у Леніна мистецтву переконувати», через базові школи поширювати передовий досвід; звернути особливу увагу на розкриття перед пропагандистами педагогічних і психологічних аспектів політнавчання молоді. Необхідно

добитися підвищення ролі кабінетів політосвіти, бібліотек і політичної самоосвіти пропагандистів та слухачів.

Міськими та райкоми комсомолу мають створити комісії для узагальнення пропозицій по вдосконаленню політнавчання комсомольців та молоді. Протягом навчального року в містах та райцентрах треба проводити експериментальні заняття з метою апробації найновіших рекомендацій по вдосконаленню системи комсомольської політосвіти. Для цього комітети комсомолу повинні заздалегідь подбати про плани таких заходів, призначити виконавців, форми і строки для узагальнення результатів. Головна в цій роботі — продуманість, пла-

номірність і спрямованість на конкретний результат. В останню суботу вересня відбудеться день пропагандиста в усіх районах нашої області. Зустрічі членів бюро міськомів та райкомів комсомолу з пропагандистами, збори в первинних комсомольських організаціях у цей день, як правило, проходять свято, во, урочисто. Цю добру традицію треба всіляко підтримати і нині.

Комсомольським організаціям слід розглядати забезпечення ефективності роботи системи політнавчання молоді як складову частину їхньої діяльності по достойній зустрічі XX з'їзду ВЛКСМ, виконанню планів і соціалістичних зобов'язань року і XII п'ятирічки в цілому.

В. КАЖАНОВ,
консультант Будинку політосвіти обкому Компартії України з питань комсомольської політосвіти.

З ВИПУСКУ «РОМАНТИК»

Турботи малого трудоного

Пройшов рейд-перевірка по забезпеченню учасників осіннього семестру фронтом робіт, налагодженню побутових умов, дотриманню санітарно-гігієнічних норм на місцях дислокації загонів.

Так, у Новомірогородському районі трудяться 120 вихованців Новомірогородського зооветеринарного технікуму. Треба відзначити, що господарники та зацікавлені організації погано подбали про життя загонів. Наприклад, у колгоспі імені Мічуріна не ведеться облік зробленого учнями, не налагоджено соціалізація між бійцями загону. А в колгоспі імені Леніна на хазябстві працюють учні, які не пройшли медичного огляду. Через те, що в господарстві ніяк не вирішується питання з транспортом, який регулярно підвозив би студентів, 9 вересня останні добиралися на поле 5 кілометрів пішки.

Щодо побутових умов,

го вони тут теж не на високій рівні. Прямісінько після роботи молоді піде, у постійних комплексах не вистає 16 подушок (це на 30 чоловік).

Не організоване розумне дозвілля, ного вечорами замкнуто колода гральних карт.

Не краща обстановка по організації малого трудового семестру і в Новоукраїнському районі. Тут, за виключенням колгоспу імені XX з'їзду КПРС, незадовільно поставлено питання з харчуванням бійців загонів. Харчоблок не відповідає санітарним нормам. У колгоспі імені Жданова загін «Мрія» Кіровоградського будівельного технікуму сам по собі готує їжу, не маючи на це спеціального дозволу. На кухні — суцільна антисанітарія, немає холодильників, меню не складається.

Необхідно, щоб вищеозгадані недоліки були ліквовані на місцях негайно. І тут не останнє слово повинні мати і райкоми комсомолу, комітети комсомолу навчальних закладів, які поки що зайняли позицію рядового споглядача.

М. ТРЕТЯК,
лікар обласного штабу СБЗ.

А помідорів чекає покупець

Члени загону «Корчагінець» Кіровоградського педінституту імені О. С. Пушкіна працюють на збиранні овочів у колгоспі імені Ульянова Кіровоградського району. Однак, нормальному робочому ритму завважає постійна нестача тари для помідорів. Зупинені ж овочами ящики по кілька днів не вивозять для реалізації. Тому студентам доводиться

висипати на землю напівгнилу продукцію і звільнену тару наповнювати знову.

Т. КОЛІЙ.

ВІД РЕДАКЦІЇ: «Молодий комунар» чекає термінової відповіді на гострий сигнал від правління колгоспу імені Ульянова і керівників Кіровоградського районного агропромислового об'єднання.

Попрацювали у вихідний

Більше чотирьох з половиною тисяч юнаків і дівчат, що вчаться у вищих і середніх спеціальних навчальних закладах Кіровоградщини, прийшли на допомогу трудівникам села області з збирання овочів, фруктів і пізніх осінніх культур. Як же проходять трудові дні на полях?

будування перебув у колгоспі імені Леніна Петрівського району. Перед ним поставлено відповідальне завдання — збирання картоплі і буряка.

Студенти, попрацювавши в один із вихідних днів на очищенні буряка, перерахували зароблене в фонд потерпілим від аварії на Чорнобильській АЕС.

І. ЛУКІНА,
борець загону «Журналіст».

Співзасігін «Дорожник» Кіровоградського інституту сільгоспмашини-

РОЗГЛЯДАЮЧИ документи й заяви, що надійшли у райвідділ протягом того дня, я натрапив на листа, який не можна читати байдуже.

Скільки треба було пережити і передумати матері, щоб після довгих сумнівів написати: «Прошу направити мою дочку, Любов Т., 1968 року народження, на примусове лікування від алкоголізму. Вона піде не працює, постійно пиячить, продає з квартири речі. В сім'ї вже який рік колотнеча: б'є молодшу дочку, якій 9 років, примушує її красти гроші. Нерідко приводить на ніч якихось чоловіків. Коли ж їй починаю щось говорити, затіває бійку, ляється останніми словами, погрожує випустити мені кишки, ковтає ключі та інші дрібні речі, біжить пішати».

Чим можна зарадити жінці в її біді? Ця сім'я міліції знайома давно. Діти змалку росли без батька. Все те, в чому зараз докоряє Любу мати, дочка навчилася... від неї самої. Що ж, за гріхи молодості доводиться платити зараз.

По досягненню 18 років Любу зняли з обліку комісії в справах неповнолітніх. Вихованням дівчини зайнявся вже дільничий інспектор міліції. Ще і ще раз приводили в міліцію, вмовляли, попереджали, накладали стягнення. Кілька раз відсиджувала Люба по 15 діб адмінаршту. Не допомагало. Почали збирати матеріали на направлення її в лікувально-трудоий профілакторій, проте виявилось, що з лікуванням доведеться зачекати: Люба завагітніла. Якою ж матір'ю вона готується стати, наскільки здорову дитину народить?

Як її виховуватиме? Чи не повторить власну долю в своїй дитині? А то й не виключено, що виросте ця дитина в дитячих будинках, так ніколи й не відчувши материнської ласки.

Коли доводиться знайомитись з такою молоддю людиною, завжди думаю: чому так трапилось? Чому остеронь залишалась школа, громадськість, міліція?

ДІВЧИНА, ЖІНКА, МАТИ

На жаль, часто саме в школах колективні форми виховання значно переважають над індивідуальними. Вчителі погано обізнані з умовами життя, оточенням своїх вихованців. В роботі з «важкими» дітьми багато формалізму: аякже, записали дитину в бібліотеку, запропонували відвідувати який-небудь гурток... Здебільшого це робиться для звіту. І найбільша турбота таких вчителів: аби якось дотягнути до 8 класу, а тоді хай ПТУ виховує... Протягом довгого часу вчителі, адміністрація шкіл неохоче «виносять сміття з хати», діляться інформацією про подібних учнів. Звертаються до нас за допомогою, як правило, зі значним запізненням.

Батьки Вікторії М., яка навчалася в Кіровоградській школі-восьмирічці № 1, зловживають спиртним. В хаті брудно, не прибирається роками, у дітей немає найнеобхіднішого, не кажучи вже про телевізор чи щось інше.

Відсутність домашнього тепла та батьківської

любви штовхнули дівчину на вулицю. Вікторія в минулому навчальному році через день ходила до школи, на скам'яні згадала не з'явилася, зараз школу залишила. Тепер бродить, не ночує вдома, знається з раніше засудженими за різні злочини. На зауваження вчителів може відповісти брудною лайкою.

Пізно школа попросила допомоги у працівників інспекції в справах неповно-

літніх. Багато сил та енергії доведеться прикласти працівникам спецшколи, куди зараз оформляють Вікторію, щоб повернути її до нормального повнокровного життя.

Хоча вже до багатьох обставин зник, проте іноді дивуюсь: як «безвідповідально» ставляться деякі батьки до виховання своїх дітей!

Мати шістнадцятирічної Тетяни М., вкотре виїхала заміж: виїхала зі своїм судженням в Калініградську область, залишивши саму дочку в порожній квартирі. Дівчина кинула профтехучилище № 18 і разом з подружкою Тетяною З. перетворила залишену мамою квартиру на вулиці Розн Люксембургів на нічне кабаре з музикою й випивкою.

МІЙ РОБОЧИЙ день закінчився. Я вже збирався йти додому, коли опів на першу почу у райліддія летіла схвильована мати і заявила, що пропа-

міста, гуди, де Оксану бачили востаннє. Ще через певний час дівчину, яка ховалася від міліції, було знайдено. В розмові з'ясувалося, що Оксана стала гірше вчитися, пропускати уроки, подружилася із до-рослішими дівчатами не кращої поведінки, почала виносити з дому речі. Того вечора пола з сумнівною компанією поїхала в лісо-посадку, де зі старшими подружками і їхніми знайо-

ДАВАЙТЕ ЗАМИСЛИМОСЯ

мими влаштували пиятику.

Оксана зробила лише перші кроки до свого падіння і, будемо надіятись, спільними зусиллями їй ще можна допомогти.

«Важкий» підліток-хлопчина — це якийсь ще можна пояснити: в сім'ї не все гаразд, опинившись, не догляділа школа, пізно втрутилась міліція... Проте, як пояснити обставину, коли на сумнівну стежину стає дівчина?

Слова «мати», «жінка», «дівчина» з давніх часів асоціювались у людей з чистотою, ніжністю, теплом. Їхні образи надихали поетів і художників. Жінка дарує життя, в ній — вічність народу, його за-втрашнє фізичне і духовне здоров'я.

Факти, про які йшлося, вкрай малочисельні. Але їх не повинно бути зовсім. Це наше спільне завдання — і сім'ї, і школи, і міліції, і громадськості.

В. ПОСТОЛАТІЙ,
замполіт Ленінського райвідділу внутрішніх справ м. Кіровограда.

«Престиж» — цей фірмовий знак високо цінується у молодих львівських покупців, тому що він означає — модно, красиво, високоякісно і недорого.

Ідея створення цієї фірми належить студентському науково-виробничому загону Інституту декоративного і прикладного мистецтва. Обком комсомолу, підтримавши ініціативу, допоміг її практичному втіленню. Майбутні дизайнери розробляють моделі одягу, виготовляють зразки-еталони та комплекті лекал.

На знімку: студентка п'ятого курсу Інституту декоративного і прикладного мистецтва Оксана КА-РАВАНСЬКА — автор багатьох моделей для молоді.

Фотохроніка ТАРС.

ХІД ПЕРЕДПЛАТИ ГАЗЕТИ «МОЛОДИЙ КОМУНАР»

(на 20 вересня — у процентах до рішного тиражу 1986 року).

1. Кіровоградський	59,2
2. Вінницький	55,8
3. Одеський	54,6
4. Бобринський	52,2
5. Кам'янський	51,8
6. Голубинський	45,2
7. Новомиргородський	44,6
8. Устимівський	43,4
9. Новоархангельський	43,3
10. Новгородківський	41,2
11. Онуфріївський	39,6

12. Маловисківський	38,0
13. Долинський	37,3
14. Добровеличківський	32,9
15. Ульїполський	32,2
16. Петрівський	32,0
17. м. Кіровоград	26,0
18. Новоукраїнський	23,0
19. Гайворонський	21,5
20. Світловодський	16,8
21. Знаменський	14,6
22. м. Олександрія	13,6
23. Олександрійський	10,4

Наслідки передплати на молодіжну пресу свідчать, що не скрізь громадські уповноважені преси, працівники зв'язку і Союздруку взяли за важливу пропагандистську роботу

так, як слід. Адже комсомольським комітетам треба щодня тримати під постійним контролем хід передплатної кампанії у своїх колективах, щоб не залишилися в наступному ро-

ці юнака чи дівчини без комсомольських видань. Та чи можна вважати задовільною передплатну кампанію на газету «Молодий комунар», коли майже за двомісячний період в Олександрійському районі передплачено тільки 260 примірників, що становить 10,4 процента щорічного тиражу в районі? Тут ще взагалі не приступали до оформлення передплати Олександрійські СПТУ №№ 31, 33, зоотехнікум. У Світловодську — виробниче об'єднання «Дніпроенергобудпром», завод керамічних

виробів, меблева фабрика. А також — Помічянське локомотивне і вагонне депо, Кіровоградський машинобудівний технікум, десятирічні міста Кіровограда №№ 9, 13, 17, 18, 4, 6, 30, 22, СПТУ №№ 2, 4, 8, 15 та інші.

Передплата триває, час іде, а «Комсомольской правды» оформлено тільки 18 485 примірників (37,4 процента), «Молоді України» — 3490 примірників (49,8 процента), «Комсомольського знамені» — 991 (43,4 процента). Слід робити серйозні висновки.

«ПРОЛІСОК» У ЇХНЬОМУ ЖИТТІ

ХОРЕОГРАФІЧНИЙ АНСАМБЛЬ «ПРОЛІСОК» ОБЛАСНОГО ПАЛАЦУ ПІОНЕРІВ І ШКОЛЯРІВ ІМЕНІ ЛЕНІНА ВИСУНУТО НА ЗДОБУТТЯ ПРЕМІЇ ІМЕНІ ЛЕНІНСЬКОГО КОМСОМОЛУ.

...Інна Рибальченко чекала Оксану Саранчук у спортивному танцювальному класі, коли й підійшла до неї. Шойно закінчилась репетиція ансамблю «Пролісок». В її житті цей ансамбль існує вже шостий рік...

ІННА: Не уявляю, чим би я займалась без цього. Звичайно, у мене багато інших інтересів. Люблю музику, літературу, спорт. Колиш відвідувала секцію спортивної гімнастики, потім кинула.

КОР: То тобі «Пролісок» наснився. До речі, ти проліски любиш?

ІННА: Люблю. Вони пілкі.

Підійшла О. Саранчук.
КОР: Дівчатка, минулого літа ви були учасницями XII Всесвітнього фестивалю молоді і студентів у Москві. Що найбільше запам'яталося?

ІННА: Запам'яталося все! Скільки цікавих зустрічей, скільки нових друзів подарував фестиваль. Особливо подружилася ми з дитячим колективом із

Клайпеди «Жюгялєс» («Діркуничка») і ризьким «Дзінтариньш» («Ягтариньш»).

ОКСАНА: ...І колективом із третьої експериментальної школи міста Тбілісі. Особливо ж запам'ятався гала-концерт радянської делегації і інтерконцерт у спортивному комплексі «Олімпіець», перед дитячими зарубіжних країн. Ми виконували танці народів світу, а у фіналі і учасники, і глядачі міцно взявшись за руки, танцювали хоровод дружби.

КОР: Чому вас назвали «Пролісок»?

ІННА: Відповідальності за свої вчинки.

ОКСАНА: Самостійності. Знаєте, всі мої подруги по школі так співають статі дорослими. А ми не хочемо ставати дорослими. Адже тоді нам доведеться розлучитися з «Проліском».

І Оксана, і Інна — дев'ятикласниці. Обидві у тому віці, коли вже серйозно починають думати про вибір життєвого шляху. Гім більше, що «Пролісок» навчив їх самостійності.

Зі слів художнього керівника ансамблю, заслуженого працівника культури УРСР А. Є. Короткова, звернених до вихованців: «Я хочу, щоб ви були кра-

сивими, гармонійно розв'язаними людьми».

З метою виховання всебічно розвинутої особистості в експериментальному порядку вводяться спеціальні уроки естетики — давня мрія А. Є. Короткова. А ось що думають про виховання ансамблю вчителі школи № 34.

С. О. АНКУДІНОВА:

Четверо учнів з мого класу танцює у «Проліску». Два хлопчики і дві дівчинки. Вчать тільки на чотири і п'ять. Відчувають відповідальність за свої вчинки, бережуть честь «Проліска». Активісти. Якщо треба взяти участь у шкільній художній самодіяльності, ніколи не відмовляються. Не тільки самі виступають, але й готують своїх товаришів...

С. Г. НІКОЛАЄНКО, вчитель музики і співу: «І кожен намагається, щоб його клас був найкращим. З цими дітьми приємно працювати. Вони дуже музично обдаровані. При підготовці до оглядів художньої самодіяльності я сміливо покладаюся на їх допомогу».

О. В. ДУБКОВА: Що мені в них подобається, так це скромність, працьовитість.

С. О. АНКУДІНОВА: Де б не побували наші діти з ансамблем, згодом в школі розповідають. Не тільки своєму класу. Після фестивалюної поїздки вони активно допомагали вчителям у проведенні Уроку миру, розповідаючи про фестиваль, про своїх нових друзів з різних країн...

Школа № 31 і ансамбль «Пролісок» працюють у тісному контакті, між ними існує атмосфера взаємодопомоги і довіри. А. Є. Коротков і його помічники, педагоги Н. М. Коваленко, В. М. Коротко-

ва, В. А. Чайковський, В. І. Джобадзе, Ю. М. Сивокінь ніколи не відмовляють у допомозі шкільній самодіяльності, наприклад. Бажані гості на концертах «Проліска» шкільні педагоги. Чимало з учасників ансамблю навчаються в цій школі.

КОР: Як ти потрапив до «Проліска»?

Валерій ВРАДІЙ: До «Проліска» я танцював у гуртку будинку культури ремзаводу. Потім прийшов сюди. Спочатку в мене не дуже виходило. Але в «Проліску» дружний колектив, тут завжди придуть на допомогу.

Максим КОТІКОВ: У мене в «Проліску» танцювала сестра. Я її так заздрив. Нарешті почав репетиції, щоб і мене записали в «Пролісок». В ансамблі сказали: будеш добре вчитися, приходи.

КОР: І ти добре вчишся?

МАКСИМ: Учасники «Проліска» всі добре вчаться.

Честь «Проліска» — це слова стали внутрішнім змістом ставлення кожного до своїх обов'язків. Їм доводиться бути відсутніми в школі іноді тривалий час, але не буває такого, щоб вони не встигали. С. О. Анкудінова, з якою я вас вже познайомила, розповіла мені, що стало традицією зачитувати перед класом характеристики на учасників ансамблю перед їх поїздками. І якщо клас не згоден, до

його думки прислухаються. Зрозуміло, що кожен намагається, щоб характеристика відповідала дійсності.

Сьогодні в ансамблі 600 учасників віком від п'яти до вісімнадцяти років. Цифра вагома, особливо коли пригадати, що у першому наборі було всього 26 чоловік. Зрозуміло, що при всім бажанні розповісти про кожного учасника ансамблю, неможливо. Втім, коли вони кружляють мов вихор на сцені будинку культури чи робітничого клубу, у великому чи маленькому залі в містах російських, українських, білоруських, молдавських, прибалтійських танців, ви бачите перед собою просто колектив. Та ось відлунувала музика, скинуті яскраві костюми, змінені зачіски і перед вами такі різні, такі несхожі між собою діти, зі своїм складним внутрішнім світом, зі своїми запитаннями і змістом.

Ю. М. СИВОКІНЬ, педагог ансамблю: Мені дуже подобається працювати з дітьми, тому й прийшов у «Пролісок». Втім, є ще одна причина, чому я тут. Я вихованець «Проліска» з першого його набору у 1970 році. «Пролісок» визначив мою майбутню професію. Я закінчив московський інститут культури, відслужив у армії (танцював у ансамблі МВС), і, нарешті, повернувся до своїх друзів.

КОР: Але крім роботи з дітьми вам доводиться спілкуватися з колегами...

СИВОКІНЬ: У нас хороша атмосфера в колективі. Кожен знає своє діло.

Моя розповідь про «Пролісок» не торкалася головного — концертних виступів ансамблю. Його виступи знають всі кіровоградці. І не лише кіровоградці. Недавно ЦТ показало фільм «Що таке «Пролісок», щедро розцвічений танцювальними номерами, насичений міні-інтерв'ю з його педагогами, шанувальниками, а також роздумами про ансамбль його художнього керівника і організатора Анатолія Короткова. Зустрічі з ним, святковим, на яким мистецтвом «Проліска» будуть завжди радувати глядачів, як зустрічі з власним дитинством.

В. ЛЕВОЧКО.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На управлінням ланке.

НАША АДРЕСА:
316050. МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-54-26; відповідального секретаря — 2-55-65; відділу робітничої молоді та внутрішнієвого життя, сільської молоді — 2-53-94; пропаганди, листів і масової роботи — 2-59-82; учнівської молоді, морально-естетичного виховання — 2-55-65; військово-патриотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-53-22; оголошень — 4-28-96; коректорської — 3-61-83.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обласного Комітету України м. Кіровоград, вул. Глібини, 2.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.